

॥ तैत्तिरीय ब्राह्मणम् ॥

॥ सप्तमः प्रश्नः ॥

॥ तैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः ॥

एतद्ब्राह्मणान्येव पञ्च हवी॑ऽपि। अथेन्द्रा॑य शुना॑सीरा॑य पुरो॑डाशं द्वाद॑शकपालं निर्व॑पति।
संव॑त्सरो वा इन्द्रा॑शुना॑सीरः। संव॑त्सरेणैवास्मा॑ अन्न॑मव॑ रुन्धे। वा॒य॒व्यं पयो॑ भवति। वा॒युर्वै
वृष्ट्यै॑ प्रदा॑पयि॒ता। स ए॒वास्मै॑ वृष्टिं॑ प्रदा॑पयति। सौर्य॑ एकं॑कपालो भवति। सूर्ये॑ण वा
अमुष्मि॑ल्लोके वृष्टि॑र्धृता। स ए॒वास्मै॑ वृष्टिं॑ निय॑च्छति॥१॥

द्वाद॑शग॒वः॑ सीरं॑ दक्षि॑णा समृ॑द्धौ। दे॒वा॒सुराः॑ संय॑त्ता आसन्। ते दे॒वा अ॒ग्निम॑ब्रुवन्।
त्वया॑ वी॒रेणा॑सुरान॒भि॒वा॒मेति॑। सौ॑ऽब्रवीत्। त्रेधा॑ऽहमा॒त्मानं॑ वि॒करि॑ष्य इति॑। स त्रेधा॑
ऽऽत्मानं॑ व्य॑कुरुत। अ॒ग्निं तृती॑यम्। रु॒द्रं तृती॑यम्। वरु॑णं तृती॑यम्॥२॥

सौ॑ऽब्रवीत्। क इ॒दं तुरी॑यमिति॑। अ॒हमितीन्द्रो॑ऽब्रवीत्। सन्तु सृ॑जावहा॒ इति॑। तौ
सम॑सृजेताम्। स इन्द्र॑स्तुरी॒यम॑भवत्। यदिन्द्र॑स्तुरी॒यम॑भवत्। तदिन्द्र॑तुरी॒यस्यैन्द्र॑तुरी॒यत्वम्॑।
ततो॑ वै दे॒वा व्य॑जयन्त। यदिन्द्र॑तुरी॒यं निरु॑प्यते विजि॑त्यै॥३॥

व॒हिनीं॑ धेनु॑र्दक्षि॑णा। यद्व॒हिनीं॑। तेना॑ऽऽग्ने॒यी। यद्वौः॑। तेन॑ रौ॒द्री। यद्वे॒नुः। तेनै॒न्द्री।
यथ॑स्त्री स॒ती दान्ता॑। तेन॑ वारु॑णी समृ॑द्धौ। प्र॒जाप॑तिर्य॒ज्ञम॑सृजत॥४॥

त॑ऽ सृष्ट॑ऽ रक्षा॑ऽस्यजिघा॑सन्। स ए॒ताः प्र॒जाप॑तिरा॒त्मनो॑ दे॒वता॑ निर॑मिमीत।
ताभि॑र्वै स दि॒ग्भ्यो रक्षा॑ऽसि प्राणु॑दत। यत्प॑ञ्चाव॒त्तीयं॑ जुहोति॑। दि॒ग्भ्य ए॒व तद्य॑जमानो
रक्षा॑ऽसि प्राणु॑दते। समू॑ढः॑ रक्षः॑ सन्द॑ग्धः॑ रक्ष॑ इत्या॑ह। रक्षा॑ऽस्ये॒व सन्द॑हति। अ॒ग्नये॑
रक्षो॑घ्ने स्वाहेत्या॑ह। दे॒वता॑भ्य ए॒व विजि॑ग्या॒नाभ्यो॑ भाग॑धेयं करोति। प्र॒ष्टिवा॑ही रथो॑ दक्षि॑णा
समृ॑द्धौ॥५॥

इन्द्रो॑ वृ॒त्रः॑ ह॒त्वा। अ॒सुरा॑न्परा॒भाव्यं॑। नमु॑चिमासुरं नाल॑भत। त॑ऽ श॒च्याऽगृ॑ह्णात्। तौ
सम॑लभेताम्। सौ॑ऽस्माद॒भि॒शुन॑तरोऽभवत्। सौ॑ऽब्रवीत्। स॒न्धाः॑ सन्द॑धावहे। अथ॑ त्वाऽव॑
स्रक्ष्या॑मि। न मा॒ शुष्के॑ण॒ नाऽऽर्द्रेण॑ हनः॥६॥

न दि॒वा न नक्त॑मिति॑। स ए॒तम॑पां फेन॑मसिञ्चत्। न वा ए॒ष शुष्को॑ नाऽऽर्द्रो॑ व्यु॑ष्टा-

ऽऽसीत्। अनुदितः सूर्यः। न वा एतद्विवा न नक्तम्। तस्यैतस्मिँल्लोके। अ॒पां फेने॑न् शि॒र उद॑वर्तयत्। तदे॑न॒मन्व॑वर्तत। मि॒त्रं द्रु॑गिति॥७॥

स ए॒तान॑पामा॒र्गान॑जनयत्। तान॑जुहोत्। तैर्वै स रक्षा॑ऽस्यपा॒हत॑। यद॑पामा॒र्गहो॑मो भव॑ति। रक्ष॑साम॒प॒हत्यै॑। ए॒कोल्मु॑केन॑ यन्ति। तद्धि रक्ष॑सां भा॒ग॒धेय॑म्। इ॒मान्दि॑शं यन्ति। ए॒षा वै रक्ष॑सां दिक्। स्वा॒या॒मे॒व दि॑शि रक्षा॑सि हन्ति॥८॥

स्व॒कृत् इ॒रिणे॑ जुहोति प्रद॑रे वा॑। ए॒तद्वै रक्ष॑सामा॒यत॑नम्। स्व ए॒वाऽऽय॑तने॒ रक्षा॑सि हन्ति। प॒र्णम॑येन॒ सु॒वेण॑ जुहोति। ब्र॒ह्म वै प॒र्णः। ब्र॒ह्मणै॒व रक्षा॑सि हन्ति। दे॒वस्य॑ त्वा स॒वितुः॑ प्र॒स॒व इ॒त्याह॑। स॒वितु॑प्र॒सूत॑ ए॒व रक्षा॑सि हन्ति। ह॒त॑ रक्षोऽ॒वधि॑ष्म॒ रक्ष॑ इ॒त्याह॑। रक्ष॑सा॑ऽस्त्यै॑। यद्व॒स्ते तद्व॑क्षिणा नि॒रव॑त्यै। अ॒प्र॒तीक्ष॑मायन्ति। रक्ष॑साम॒न्तर्हि॑त्यै॥९॥
यच्छति॑ वरु॑णं तूर्ता॑यं विजि॑त्या अ॒मुज॑त् समृ॑द्धौ ह॒नो मि॒त्रं द्रु॑गिति॑ हन्ति॒ सृत्यै॑ त्रीणि॑ च॥ [१]

धा॒त्रे पु॑रोडाशं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पति। सं॒व॒थ्स॒रो वै धा॒ता। सं॒व॒थ्स॒रेणै॒वास्मै॑ प्र॒जाः प्र॑ज॒नय॑ति। अ॒न्वे॒वास्मा॑ अ॒नु॒मति॑र्मन्यते। रा॒ते रा॒का। प्र सि॑नीवा॒ली ज॑नयति। प्र॒जास्वे॒व प्र॑जा॒तासु॑ कु॒ह्वा वाचं॑ दधाति। मि॒थु॒नौ गा॒वौ दक्षि॑णा समृ॑द्धौ। आ॒ग्ना॒वैष्ण॑वमेका॒दश॑कपालं निर्व॑पति। ऐ॒न्द्रा॒वैष्ण॑वमेका॒दश॑कपालम्॥१०॥

वैष्ण॑वं त्रि॒कपा॑लम्। वी॒र्यं॑ वा अ॒ग्निः। वी॒र्यमि॑न्द्रः। वी॒र्यं विष्णुः॑। प्र॒जा ए॒व प्र॑जा॒ता वी॒र्यं प्रति॑ष्ठापयति। तस्मा॑त्प्र॒जा वी॒र्या॑वतीः। वा॒म॒न ऋ॒षभो॑ व॒ही दक्षि॑णा। यद्व॒ही। तेन॑ऽऽग्ने॒यः। यदृ॑षभः॥११॥

तेनै॑न्द्रः। यद्वा॑म॒नः। तेन॑ वैष्ण॒वः समृ॑द्धौ। अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑मेका॒दश॑कपालं निर्व॑पति। इ॒न्द्रा॒सो॒मीय॑मेका॒दश॑कपालम्। सो॒म्यं च॒रुम्। सो॒मो वै रे॑तो॒धाः। अ॒ग्निः प्र॒जाना॑ प्र॒जन॑यिता। वृ॒द्धाना॑मिन्द्रः प्र॒दाप॑यिता। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रे॒तो दधा॑ति॥१२॥

अ॒ग्निः प्र॒जां प्र॑ज॒नय॑ति। वृ॒द्धा॒मिन्द्रः॑ प्र॒यच्छ॑ति। ब॒भ्रु॒र्दक्षि॑णा समृ॑द्धौ। सो॒मा॒पौष्णं॑ च॒रुं निर्व॑पति। ऐ॒न्द्रा॒पौष्णं॑ च॒रुम्। सो॒मो वै रे॑तो॒धाः। पू॒षा प॑शूनां प्र॒जन॑यिता। वृ॒द्धाना॑मिन्द्रः प्र॒दाप॑यिता। सोमं॑ ए॒वास्मै॑ रे॒तो दधा॑ति। पू॒षा प॑शून्प्र॒ज॒नय॑ति॥१३॥

वृ॒द्धानि॑न्द्रः प्र॒यच्छ॑ति। पौ॒ष्णश्च॑रुर्भवति। इ॒यं वै पू॒षा। अ॒स्यामे॒व प्रति॑ तिष्ठति। श्या॒मो दक्षि॑णा समृ॑द्धौ। ब॒हु वै पु॑रु॒षो मे॒ध्यमु॑प॒गच्छ॑ति। वै॒श्वान॑रं द्वा॒दश॑कपालं निर्व॑पति। सं॒व॒थ्स॒रो

वा अ॒ग्निर्वै॑श्वा॒नरः॑। सं॒व॒त्स॒रेणै॒वैन॑ः स्व॒दय॑ति। हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा॥१४॥

प॒वि॒त्रं वै हि॒र॒ण्यम्। पु॒ना॒त्ये॒वैन॑म्। ब॒हु वै रा॑ज॒न्योऽनृ॑तं करोति। उ॒प जा॒म्यै ह॑रंते। जि॒ना॒तिं ब्रा॒ह्म॒णम्। वद॑त्य॒नृ॒तम्। अ॒नृ॒ते ख॒लु वै क्रि॒यमा॑णे वरु॑णो गृह्णाति। वा॒रु॒णं य॒वम॑यं च॒रुं निर्व॑पति। व॒रु॒णपा॑शादे॒वैन॑ मुञ्चति। अ॒श्वो दक्षि॑णा। वा॒रु॒णो हि दे॒वत॑या-
ऽश्वः॑ स॒मृ॒द्धौ॥१५॥

ऐन्द्रावैष्णवमेकादशकपालं यदंशुभो दधाति पूषा पृश्नञ्जनयति हिरण्यं दक्षिणां दक्षिणैकं च॥ [२]

र॒त्निना॑मे॒तानि॑ ह॒वी॒ःषि॑ भवन्ति। ए॒ते वै रा॒ष्ट्रस्य॑ प्र॒दा॒तारः॑। ए॒तेऽपा॑दा॒तारः॑। य ए॒व रा॒ष्ट्रस्य॑ प्र॒दा॒तारः॑। येऽपा॑दा॒तारः॑। त ए॒वास्मै॑ रा॒ष्ट्रं प्र॑यच्छन्ति। रा॒ष्ट्रमे॒व भ॑वति। य॒त्समा॑हृत्यं निर्व॑पेत्। अ॒र॒त्निनः॑ स्युः। य॒था॒य॒थं निर्व॑पति रत्नि॒त्वाय॑॥१६॥

य॒त्स॒द्यो निर्व॑पेत्। या॒व॒न्ती॒मेकै॑न ह॒विषा॑ऽऽशिष॑म॒व रु॑न्धे। ता॒व॒न्ती॒मव॑रुन्धीत। अ॒न्व॒ह॒न्निर्व॑पति। भू॒य॒सी॒मे॒वाशि॑ष॒मव॑ रुन्धे। भू॒य॒सो य॑ज्ञ॒क्र॒तूनु॑पैति। बा॒रु॒ह॒स्प॒त्यं च॑रुं निर्व॑पति ब्र॒ह्म॒णो गृ॑हे। मु॒ख॒त ए॒वास्मै॑ ब्र॒ह्म स॑ऽश्यंति। अथो ब्र॒ह्म॒न्ने॒व क्ष॑त्रम॒न्वार॑म्भयति। शि॒ति॒पृ॒ष्ठो दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ॥१७॥

ऐ॒न्द्रमे॑कादशकपालं राज॒न्यस्य॑ गृहे। इ॒न्द्रि॒यमे॒वाव॑ रुन्धे। ऋ॒ष॒भो दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। आ॒दि॒त्यं च॑रुं म॒हि॒ष्ये गृ॑हे। इ॒यं वा अ॑र्दितिः। अ॒स्यामे॒व प्र॑ति॒तिष्ठ॑ति। धे॒नुर्दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। भ॒गाय॑ च॒रुं वा॒वा॒तायै॑ गृहे। भ॒गमे॒वास्मि॑न्दधाति। वि॒चि॒त्त॒ग॒र्भा प॑ष्ठोही दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ॥१८॥

नै॒र्ऋ॒तं च॑रुं प॒रि॒वृ॒त्तयै॑ गृहे कृ॒ष्णा॒नां व्री॑ही॒णां न॒ख॒निर्भि॑न्नम्। पा॒प्मान॑मे॒व नि॒र्ऋ॒तिं नि॒र॒व॒द॒य॒ते। कृ॒ष्णा कू॒टा दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। आ॒ग्ने॒यम॑ष्टाकपालं से॒नान्यो॑ गृहे। से॒नामे॒वास्य॑ स॑ऽश्यंति। हि॒र॒ण्यं दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। वा॒रु॒णं द॑शकपालं स॒तस्य॑ गृहे। व॒रु॒णस॒वमे॒वाव॑ रुन्धे। म॒हानि॑र॒ष्टो दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। मा॒रु॒तं स॑प्तकपालं ग्रा॒म॒ण्यो गृ॑हे॥१९॥

अ॒न्नं वै म॑रु॒तः। अ॒न्नमे॒वाव॑ रुन्धे। पृ॒श्नि॒र्दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। सा॒वि॒त्रं द्वा॑दशकपालं क्ष॒त्तुर्गृ॑हे प्र॒सू॒त्यै। उ॒प॒ध्व॒स्तो दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। आ॒श्विनं॑ द्वि॒कपा॒लं स॑ङ्ग॒हीतु॑र्गृहे। अ॒श्विनो॑ वै दे॒वानां॑ भि॒षजौ॑। ता॒भ्यामे॒वास्मै॑ भे॒षजं॑ करोति। स॒वा॒त्यौ दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। पौ॒ष्णं च॑रुं भा॒ग॒दु॒घस्य॑ गृहे॥२०॥

अ॒न्नं वै पू॒षा। अ॒न्नमे॒वाव॑ रुन्धे। श्या॒मो दक्षि॑णा स॒मृ॒द्धौ। रौ॒द्रं गा॑वी॒धुकं॑ च॒रुम॑क्षावा॒पस्य॑

गृहे। अन्तत एव रुद्रं निरवदयते। शबल उद्धारो दक्षिणा समृद्धौ। द्वादशैतानि हवींषि भवन्ति। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरेणैवास्मै राष्ट्रमव रुन्धे। राष्ट्रमेव भवति॥२१॥

यत्र प्रति निर्वपेत्। रत्निनं आशिषोऽवरुन्धीरन्। प्रतिनिर्वपति। इन्द्राय सुत्राम्णो पुरोडाशमेकादशकपालम्। इन्द्रायां होमुचै। आशिषं एवाव रुन्धे। अयं नो राजा वृत्रहा राजा भूत्वा वृत्रं वध्यादित्याह। आमेवैतामा शास्ते। मैत्राबारुहस्पत्यं भवति। श्वेतायै श्वेतवत्सायै दुग्धे॥२२॥

बारुहस्पत्ये मैत्रमपि दधाति। ब्रह्मं चैवास्मै क्षत्रं च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति। बारुहस्पत्येन पूर्वेण प्रचरति। मुखत एवास्मै ब्रह्म सञ्श्यति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रमन्वारम्भयति। स्वयं कृता वेदिर्भवति। स्वयं दिनं बर्हिः। स्वयं कृत इध्मः। अनभिजितस्याभिजित्यै। तस्माद्राज्ञामरण्यमभिजितम्। सैव श्वेता श्वेतवत्सा दक्षिणा समृद्धौ॥२३॥

रत्निन्वाय समृद्धौ पष्ठौही दक्षिणा समृद्धौ ग्राम्ण्यो गृहे भागदुघस्यं गृहे भवति दुग्धं अभिजित्ये द्वे च॥ [३]

देवसुवामेतानि हवींषि भवन्ति। एतावन्तो वै देवानां सवाः। त एवास्मै सवान्प्रयच्छन्ति। त एनं सुवन्ते। अग्निरेवैनं गृहपतीनां सुवते। सोमो वनस्पतीनाम्। रुद्रः पशूनाम्। बृहस्पतिर्वचाम्। इन्द्रो ज्येष्ठानाम्। मित्रः सत्यानाम्॥२४॥

वरुणो धर्मपतीनाम्। एतदेव सर्वं भवति। सविता त्वां प्रसवानां सुवतामिति हस्तं गृह्णाति प्रसूत्यै। ये देवा देवः सुवः स्थेत्याह। यथायजुरेवैतत्। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः। प्रति त्यन्नामं राज्यमधायीत्याह॥२५॥

राज्यमेवास्मिन्प्रतिदधाति। स्वां तनुवं वरुणो अशिश्नेदित्याह। वरुणसवमेवाव रुन्धे। शुचैर्मित्रस्य व्रत्या अभूमेत्याह। शुचिमेवैनं व्रत्यं करोति। अमन्महि महत ऋतस्य नामेत्याह। मनुत एवैनम्। सर्वे व्राता वरुणस्याभूवन्नित्याह। सर्वव्रातमेवैनं करोति। वि मित्र एवैररातिमतारीदित्याह॥२६॥

अरातिमेवैनं तारयति। असूषुदन्त यज्ञियां ऋतेनेत्याह। स्वदयत्येवैनम्। व्यु त्रितो

ज॒रि॒माणं॑ न आ॒न॒डि॒त्याह॑। आ॒यु॒रे॒वास्मि॑न् दधाति। द्वा॒भ्यां वि॒मृ॒ष्टे। द्वा॒पाद्य॑ज॒मानः॑ प्र॒ति॒ष्ठि॒त्यै। अ॒ग्नी॒षो॒मीय॑स्य॒ चैका॑द॒शक॑पालस्य दे॒वसु॑वां च ह॒विषा॑म॒ग्नयै॑ स्वि॒ष्टकृ॑ते॒ सम॑व॒द्यति॑। दे॒वता॑भि॒रेवै॑न॒मुभ॑यतः॒ परि॑गृह्णाति। वि॒ष्णु॒क्र॒मान् क्र॑मते। वि॒ष्णु॒रेव॑ भू॒त्वे माँ॑ल्लो॒कान॑भि॒जय॑ति॥ २७॥

स॒त्याना॑म॒धायी॒त्याहा॑तारी॒दित्या॑ह॒ क्रम॑त् ए॒कं च॑॥ [४]

अ॒र्थे तः॑ स्ते॒ति जु॑होति। आ॒हु॒त्यै॒वैना॑ नि॒ष्क्रीय॑ गृह्णाति। अथो॑ ह॒विष्कृ॑ताना॒मेवा॑भिघृ॒ताना॑ गृह्णाति। व॒हन्ती॑नां गृह्णाति। ए॒ता वा अ॒पा॒५ रा॒ष्ट्रम्। रा॒ष्ट्रमे॒वास्मै॑ गृह्णाति। अथो॑ श्रि॒यमे॒वेन॑म॒भि॒वह॑न्ति। अ॒पां प॑ति॒रसी॒त्याह॑। मि॒थुन॑मे॒वाकः॑। वृ॒षां ऽस्य॑मि॒रित्या॑ह॥ २८॥

ऊ॒र्मि॒मन्त॑मे॒वेन॑ करोति। वृष॒सेना॑ं ऽसी॒त्याह॑। से॒नामे॒वास्य॑ स॒श्श्य॑ति। ब्र॒ज॒क्षितः॑ स्ते॒त्याह॑। ए॒ता वा अ॒पां वि॑शः। वि॒शमे॒वास्मै॑ प॒र्यूह॑ति। म॒रुता॑मो॒जः स्ते॒त्याह॑। अ॒न्नं वै म॒रुतः॑। अ॒न्नमे॒वाव॑ रु॒न्धे। सू॒र्यव॑र्च॒सः स्ते॒त्याह॑॥ २९॥

रा॒ष्ट्रमे॒व व॑र्च॒स्व्यंकः॑। सू॒र्यत्व॑च॒सः स्ते॒त्याह॑। स॒त्यं वा ए॒तत्। यद्व॑र्षति। अ॒नृतं॑ यदा॒तप॑ति॒ वर्ष॑ति। स॒त्यानृ॑ते ए॒वाव॑ रु॒न्धे। नैन॑ ऽ स॒त्यानृ॑ते उ॒दिते॑ हि॒ंस्तः॑। य ए॒वं वेद॑। मा॒न्दाः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व ब्र॑ह्मव॒र्च॒स्यंकः॑॥ ३०॥

वा॒शाः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व व॑श्यंकः। श॒क्ररीः॑ स्ते॒त्याह॑। प॒शवो॑ वै श॒क्ररीः॑। प॒शूने॒वाव॑ रु॒न्धे। वि॒श्वभृ॑तः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व प॑य॒स्व्यंकः॑। ज॒नभृ॑तः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒वेन्द्रि॒याव्यंकः॑। अ॒ग्नेस्ते॑ज॒स्याः स्ते॒त्याह॑॥ ३१॥

रा॒ष्ट्रमे॒व ते॑ज॒स्व्यंकः॑। अ॒पामो॑ष॒धीना॑ ५ र॒सः स्ते॒त्याह॑। रा॒ष्ट्रमे॒व म॑ध॒व्यम॑कः। सा॒र॒स्वतं॑ ग्र॒हं गृ॑ह्णाति। ए॒षा वा अ॒पां पृ॑ष्ठम्। य॒त्सर॑स्वती। पृ॒ष्ठमे॒वेन॑ ५ स॒माना॑नां करोति। षो॒ड॒शभि॑र्गृह्णाति। षो॒ड॒शक॑लो॒ वै पु॑रुषः। या॒वाने॒व पु॑रुषः। तस्मि॑न्वी॒र्यं द॑धाति। षो॒ड॒शभि॑र्जु॒होति॑ षो॒ड॒शभि॑र्गृह्णाति। द्वा॒त्रि॒ंश॒त्सम्प॑द्यन्ते। द्वा॒त्रि॒ंश॒दक्ष॑रा ऽनु॒ष्टुक्। वा॒गनु॑ष्टु॒प्सर्वा॑णि छ॒न्दा॑ ५ सि। वा॒चैवै॑न॒ ५ स॑र्व॒भिश्छ॑न्दो॒भिर्भिषि॑ञ्चति॥ ३२॥

ऊ॒र्मि॒रित्या॑ह॒ सू॒र्यव॑र्च॒सः स्ते॒त्याह॑ ब्रह्मव॒र्च॒स्यंक॑स्तेज॒स्याः स्ते॒त्याहे॒व पु॑रुषः प॒दं च॑॥ [५]

दे॒वीरा॑पः सं मधु॑मती॒र्मधु॑मतीभिः सृ॒ज्यध्व॑मित्या॒ह। ब्र॒ह्मणै॒वैनाः॑ स॒ ५ सृ॑जति। अ॒नाधृ॑ष्टाः सी॒दते॒त्याह॑। ब्रह्म॑णै॒वैनाः॑ सा॒दय॑ति। अ॒न्तरा॑ होतु॒श्च धि॑षि॒ण्यं ब्रा॑ह्मणाच्छ॒ ५ सि॒नश्च॑ सा॒दय॑ति। आ॒ग्नेयो॑ वै होता॑। ऐ॒न्द्रो ब्रा॑ह्मणाच्छ॒ ५ सी। ते॒जसा॑ चै॒वेन्द्रि॑येण॒ चोभ॑यतो॒ रा॒ष्ट्रं परि॑गृह्णाति।

हिरण्येनोत्पुनाति। आहुत्यै हि पवित्राभ्यामुत्पुनन्ति व्यावृत्त्यै॥३३॥

शतमानं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। अनिभृष्टमसीत्याह। अनिभृष्टः ह्येतत्। वाचो बन्धुरित्याह। वाचो ह्येष बन्धुः। तपोजा इत्याह। तपोजा ह्येतत्। सोमस्य दात्रमसीत्याह॥३४॥

सोमस्य ह्येतद्दात्रम्। शुक्रा वः शुक्रेणोत्पुनामीत्याह। शुक्रा ह्यापः। शुक्रः हिरण्यम्। चन्द्राश्चन्द्रेणेत्याह। चन्द्रा ह्यापः। चन्द्रः हिरण्यम्। अमृता अमृतेनेत्याह। अमृता ह्यापः। अमृतः हिरण्यम्॥३५॥

स्वाहा राजसूयायेत्याह। राजसूयाय ह्येना उत्पुनाति। सधमादौ द्युम्निनीरूर्ज एता इति वारुण्यर्चा गृह्णाति। वरुणसवमेवाव रुन्धे। एकया गृह्णाति। एकधेव यजमाने वीर्यं दधाति। क्षत्रस्योल्बमसि क्षत्रस्य योनिरसीति ताप्यं चोष्णीषं च प्रयच्छति सयोनित्वाय। एकशतेन दर्भपुञ्जीलैः पवयति। शतायुर्वै पुरुषः शतवीर्यः। आत्मैकशतः॥३६॥

यावानेव पुरुषः। तस्मिन्वीर्यं दधाति। दध्याशयति। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। उदुम्बरमाशयति। अन्नाद्यस्यावरुद्धौ। शष्पाण्याशयति। सुराबलिमेवैनं करोति। आविदं एता भवन्ति। आविदमेवैनं गमयन्ति॥३७॥

अग्निरेवेनं गार्हपत्येनावति। इन्द्र इन्द्रियेण। पूषा पशुभिः। मित्रावरुणौ प्राणापानाभ्याम्। इन्द्रो वृत्राय वज्रमुदयच्छत्। स दिवमलिखत्। सौऽर्यम्णः पन्था अभवत्। स आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति द्यावापृथिवी उपाधावत्। स आभ्यामेव प्रसूत इन्द्रो वृत्राय वज्रं प्राहरत्। आविन्ने द्यावापृथिवी धृतव्रते इति यदाह॥३८॥

आभ्यामेव प्रसूतो यजमानो वज्रं भ्रातृव्याय प्रहरति। आविन्ना देव्यदितिर्विश्वरूपीत्याह। इयं वै देव्यदितिर्विश्वरूपी। अस्यामेव प्रति तिष्ठति। आविन्नोऽयमसावांमुष्यायणोऽस्यां विश्वस्मिन्नाष्ट इत्याह। विश्वेनैः राष्ट्रेण समर्धयति। महते क्षत्राय महत आधिपत्याय महते जानराज्यायेत्याह। आमेवैतामा शास्ते। एष वो भरता राजा सोमोऽस्माकं ब्राह्मणानां राजेत्याह। तस्मात्सोमराजानो ब्राह्मणाः॥३९॥

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति धनुः प्रयच्छति विजित्यै। शत्रुबार्धनाः स्थेतीपून्। शत्रूनेवास्यं बाधन्ते। पात मां प्रत्यश्च पात मां तिर्यश्चमन्वश्च मा पातेत्याह। तिस्रो वै शरव्याः।

प्रतीचीं तिरश्च्यनूचीं। ताभ्य एवैनं पान्ति। दिग्भ्यो मां पातेत्याह। दिग्भ्य एवैनं पान्ति। विश्वभ्यो मा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह। अपरिमितादेवैनं पान्ति। हिरण्यवर्णावुषसां विरोक इति त्रिष्टुभां बाहू उद्गृह्णाति। इन्द्रियं वै वीर्यं त्रिष्टुकं। इन्द्रियमेव वीर्यमुपरिष्ठादात्मन्धत्ते॥४०॥
व्यावृत्त्यै दात्रमसीत्याहामृतं हिरण्यमेकशतो गमयन्त्याहं ब्राह्मणा नाष्ट्राभ्यः पातेत्याह चत्वारि च॥ [६]

दिशो व्यास्थापयति। दिशामभिजित्यै। यदनु प्रक्रामेत्। अभि दिशो जयेत्। उत्तु माद्येत्। मनसाऽनु प्रक्रामति। अभि दिशो जयति। नोन्माद्यति। समिधमा तिष्ठेत्याह। तेज एवाव रुन्धे॥४१॥

उग्रामा तिष्ठेत्याह। इन्द्रियमेवाव रुन्धे। विराजमातिष्ठेत्याह। अन्नाद्यमेवाव रुन्धे। उदीचीमा तिष्ठेत्याह। पशूनेवाव रुन्धे। ऊर्ध्वामातिष्ठेत्याह। सुवर्गमेव लोकमभिजयति। अनूजिहीते। सुवर्गस्य लोकस्य समंष्ट्यै॥४२॥

मारुत एष भवति। अन्नं वै मरुतः। अन्नमेवाव रुन्धे। एकविंशतिकपालो भवति प्रतिष्ठित्यै। योऽरण्येऽनुवाक्यो गणः। तं मध्यत उपदधाति। ग्राम्यैरेव पशुभिरारण्यान्पशून्परिगृह्णाति। तस्माद्ग्राम्यैः पशुभिरारण्याः पशवः परिगृहीताः। पृथिव्यैः अभ्यषिच्यत॥४३॥

स राष्ट्रं नाभवत्। स एतानि पार्थान्यपश्यत्। तान्यजुहोत्। तैर्वै स राष्ट्रमभवत्। यत्पार्थानि जुहोति। राष्ट्रमेव भवति। बारहस्पत्यं पूर्वषामुत्तमं भवति। ऐन्द्रमुत्तरेषां प्रथमम्। ब्रह्म चैवास्मै क्षत्रं च समीचीं दधाति। अथो ब्रह्मन्नेव क्षत्रं प्रतिष्ठापयति॥४४॥

षट्पुरस्तादभिषेकस्य जुहोति। षडुपरिष्ठात्। द्वादश सम्पद्यन्ते। द्वादश मासाः संवत्सरः। संवत्सरः खलु वै देवानां पूः। देवानामेव पुरं मध्यतो व्यवसर्पति। तस्य न कुतश्चनोपाव्याधो भवति। भूतानामवैष्टीर्जुहोति। अत्रात्र वै मृत्युर्जायते। यत्रयत्रैव मृत्युर्जायते। तत एवैनमवयजते। तस्माद्वाजसूर्येनेजानो नाभिचरितवै। प्रत्यगेनमभिचारः स्तृणुते॥४५॥

रुन्धे समंष्ट्या असिच्यत स्थापयति जायते पञ्च च॥ [७]

सोमस्य त्विषिरसि तवैव मे त्विषिर्भूयादिति शार्दूलचर्मोपस्तृणाति। यैव सोमे त्विषिः। या शार्दूले। तामेवाव रुन्धे। मृत्योर्वा एष वर्णः। यच्छार्दूलः। अमृतं हिरण्यम्। अमृतमसि मृत्योर्मा पाहीति हिरण्यमुपास्यति। अमृतमेव मृत्योरन्तर्धत्ते। शतमानं भवति॥४६॥

शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। दिद्योन्मां पाहीत्युपरिष्ठादधि

निदधाति। उभयत एवास्मै शर्म दधाति। अवैष्टा दन्दशूका इति क्लीबं सीसेन विध्यति। दन्दशूकानेवावयजते। तस्मात्क्लीबं दन्दशूका दंशुकाः। निरस्तं नमुचेः शिर इति लोहितायसं निरस्यति। पाप्मानमेव नमुचिं निरवदयते। प्राणा आत्मनः पूर्वोऽभिषिच्य इत्याहुः॥४७॥

सोमो राजा वरुणः। देवा धर्मसुवञ्च ये। ते ते वाचं सुवन्तां ते तै प्राणं सुवन्तामित्याह। प्राणानेवाऽऽत्मनः पूर्वानभिषिञ्चति। यद्व्यात्। अग्नेस्त्वा तेजसाऽभिषिञ्चामीति। तेजस्व्येव स्यात्। दुश्कर्मा तु भवेत्। सोमस्य त्वा द्युम्नेनाभिषिञ्चामीत्याह। सौम्यो वै देवतया पुरुषः॥४८॥

स्वयैवैनं देवतयाऽभिषिञ्चति। अग्नेस्तेजसेत्याह। तेजं एवास्मिन्दधाति। सूर्यस्य वर्चसेत्याह। वर्च एवास्मिन्दधाति। इन्द्रस्येन्द्रियेणेत्याह। इन्द्रियमेवास्मिन्दधाति। मित्रावरुणयोर्वीर्येणेत्याह। वीर्यमेवास्मिन्दधाति। मरुतामोजसेत्याह॥४९॥

ओज एवास्मिन्दधाति। क्षत्राणां क्षत्रपतिरसीत्याह। क्षत्राणामेवैनं क्षत्रपतिं करोति। अतिं दिवस्पाहीत्याह। अत्यन्यान्पाहीति वावेतदाह। समाववृत्रन्नधरागुदीचीरित्याह। राष्ट्रमेवास्मिन्ध्रुवमकः। उच्छेषणेन जुहोति। उच्छेषणभागो वै रुद्रः। भागधेयेनैव रुद्रं निरवदयते॥५०॥

उदङ्गुरेत्याग्नीध्रे जुहोति। एषा वै रुद्रस्य दिक्। स्वायामेव दिशि रुद्रं निरवदयते। रुद्र यत्ते क्रयी परं नामेत्याह। यद्वा अस्य क्रयी परं नाम। तेन वा एष हिंनस्ति। यं हिंनस्ति। तेनैवैनं सह शमयति। तस्मै हुतमसि यमेष्टमसीत्याह। यमादेवास्य मृत्युमवयजते॥५१॥

प्रजापते न त्वदेतान्यन्य इति तस्यै गृहे जुहुयात्। यां कामयेत राष्ट्रमस्यै प्रजा स्यादिति। राष्ट्रमेवास्यै प्रजा भवति। पूर्णमयेनाध्वर्युरभिषिञ्चति। ब्रह्मवर्चसमेवास्मिन्त्विषिं दधाति। औदुम्बरेण राजन्यः। ऊर्जमेवास्मिन्नत्राद्यं दधाति। आश्वत्थेन वैश्यः। विशमेवास्मिन्पुष्टिं दधाति। नैयग्रोधेन जन्यः। मित्राण्येवास्मै कल्पयति। अथो प्रतिष्ठित्यै॥५२॥

भवत्याहुः पुरुष ओजसेत्याह निरवदयते यजते जन्यो द्वे च॥

[८]

इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति रथमुपावहरति विजित्यै। मित्रावरुणयोस्त्वा प्रशास्त्रोः

प्रशिषां युनज्मीत्याह। ब्रह्मणैवेन देवताभ्यां युनक्ति। प्रष्टिवाहिनं युनक्ति। प्रष्टिवाही वै देवर्थः। देवर्थमेवास्मै युनक्ति। त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। द्वौ संव्येष्टसारथी। षट्सम्पद्यन्ते॥५३॥

षड्वा ऋतवः। ऋतुभिरेवेन युनक्ति। विष्णुक्रमान्क्रमते। विष्णुरेव भूत्वेमाँल्लोकानभि-
जयति। यः क्षत्रियः प्रतिहितः। सौऽन्वारभते। राष्ट्रमेव भवति। त्रिष्टुभाऽन्वारभते। इन्द्रियं
वै त्रिष्टुक्। इन्द्रियमेव यजमाने दधाति॥५४॥

मरुतां प्रसवे जेपमित्याह। मरुद्विरेव प्रसूत उज्जयति। आसं मन इत्याह। यदेव
मनसैर्प्सीत्। तदापत्। राजन्यं जिनाति। अनाक्रान्त एवाक्रमते। वि वा एष इन्द्रियेण
वीर्येणर्ध्यते। यो राजन्यं जिनाति। समहमिन्द्रियेण वीर्येणेत्याह॥५५॥

इन्द्रियमेव वीर्यमात्मन्यन्ते। पशूनां मन्युरसि तवेव मे मन्युर्भूयादिति वाराही
उपानहावुपं मुञ्चते। पशूनां वा एष मन्युः। यद्वाराहः। तेनैव पशूनां मन्युमात्मन्यन्ते। अभि
वा इयं सुषुवाणं कामयते। तस्यैश्वरेन्द्रियं वीर्यमादातोः। वाराही उपानहावुपंमुञ्चते।
अस्या एवान्तर्धत्ते। इन्द्रियस्य वीर्यस्यानात्यै॥५६॥

नमो मात्रे पृथिव्या इत्याहाहिंसायै। इयदस्यायुरस्यायुर्मे धेहीत्याह।
आयुरेवाऽऽत्मन्यन्ते। ऊर्गस्यूजं मे धेहीत्याह। ऊर्जमेवाऽऽत्मन्यन्ते। युङ्क्षिं वचोऽसि
वचो मयि धेहीत्याह। वर्च एवाऽऽत्मन्यन्ते। एकधा ब्रह्मण उपहरति। एकधैव यजमान
आयुरूजं वचो दधाति। रथविमोचनीयां जुहोति प्रतिष्ठित्यै॥५७॥

त्रयोऽश्वा भवन्ति। रथश्चतुर्थः। तस्माच्चतुर्जुहोति। यदुभौ सहावतिष्ठेताम्। समानं
लोकमियाताम्। सह संङ्गहीत्रा रथवाहने रथमादधाति। सुवर्गादेवेन लोकादन्तर्दधाति।
हंसः शुचिपदित्यादधाति। ब्रह्मणैवेनमुपावहरति। ब्रह्मणाऽऽदधाति। अतिच्छन्दसा-
ऽऽदधाति। अतिच्छन्दा वै सर्वाणि छन्दांसि। सर्वेभिरेवेन छन्दोभिरादधाति। वर्ष्म
वा एषा छन्दसाम्। यदतिच्छन्दाः। यदतिच्छन्दसा दधाति। वर्ष्मेवेन समानानां
करोति॥५८॥

पद्यन्ते दधाति वीर्येणेत्याहानात्यै प्रतिष्ठित्यै ब्रह्मणाऽऽदधाति सप्त च॥ [९]

मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रं वा अहं। वारुणी रात्रिः। अहोरात्राभ्यामेवेनमुपाव-

हरति। मित्रोऽसि वरुणोऽसीत्याह। मैत्रो वै दक्षिणः। वारुणः सव्यः। वैश्वदेव्यामिक्षा। स्वमेवैनौ भागधेयमुपावहरति। समहं विश्वैर्देवैरित्याह॥५९॥

वैश्वदेव्यो वै प्रजाः। ता एवाद्याः कुरुते। क्षत्रस्य नाभिरसि क्षत्रस्य योनिरसीत्यधीवासमास्तृणाति सयोनित्वायं। स्योनामा सीद सुषदामा सीदेत्याह। यथायजुरेवैतत्। मा त्वां हिंसीन्मा मां हिंसीदित्याहाहिंसायै। निषसाद धृतव्रतो वरुणः पुस्त्यास्वा साम्राज्याय सुक्रतुरित्याह। साम्राज्यमेवैनं सुक्रतुं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। सवितारमेवैनं सत्यसंव करोति॥६०॥

ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसीन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। इन्द्रमेवैनं सत्यौजसं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्माऽसि मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। मित्रमेवैनं सुशेवं करोति। ब्रह्मा(३)न्त्वं राजन्ब्रह्मासि वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। वरुणमेवैनं सत्यधर्माणं करोति। सविताऽसि सत्यसंव इत्याह। गायत्रीमेवैतेनाभि व्याहरति। इन्द्रोऽसि सत्यौजा इत्याह। त्रिष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति॥६१॥

मित्रोऽसि सुशेव इत्याह। जगतीमेवैतेनाभि व्याहरति। सत्यमेता देवताः। सत्यमेतानि छन्दांसि। सत्यमेवावं रुन्धे। वरुणोऽसि सत्यधर्मेत्याह। अनुष्टुभमेवैतेनाभि व्याहरति। सत्यानृते वा अनुष्टुप्। सत्यानृते वरुणः। सत्यानृते एवावं रुन्धे॥६२॥

नैनं सत्यानृते उदिते हिंस्तः। य एवं वेद। इन्द्रस्य वज्रोऽसि वार्त्रघ्न इति स्फ्यं प्रयच्छति। वज्रो वै स्फ्यः। वज्रैणैवास्मां अवरपरं रन्धयति। एवं हि तच्छ्रेयः। यदस्मा एते रथ्यैयुः। दिशोऽभ्ययं राजाऽभूदिति पश्चाक्षान्प्रयच्छति। एते वै सर्वेऽयाः। अपराजायिनमेवैनं करोति॥६३॥

ओदनमुद्धवते। परमेष्ठी वा एषः। यदोदनः। परमामेवैनं श्रियं गमयति। सुश्लोकां(४) सुमङ्गलां(४) सत्यराजा(३)नित्याह। आमेवैतामा शांस्ते। शौनः शेषमाख्यापयते। वरुणपाशादेवैनं मुञ्चति। परः शतं भवति। शतायुः पुरुषः शतेन्द्रियः। आयुष्येवेन्द्रिये प्रति तिष्ठति। मारुतस्य चैकविंशतिकपालस्य वैश्वदेव्यै चामिक्षाया अग्नयै स्विष्टकृते समवद्यति। देवताभिरेवैनमुभयतः परि गृह्णाति। अपान्नत्रे स्वाहोर्जो नत्रे स्वाहाऽग्नयै गृहपतये स्वाहेति तिस्र आहुतीर्जुहोति। त्रयं इमे लोकाः। एष्वेव लोकेषु प्रति

तिष्ठति॥६४॥

देवैरित्याह सत्यसंव करोति त्रिष्टुभंमवेतेनाभि व्याहरति सत्यानृते एवावं रुन्धे करोति शतेन्द्रियः षट् च॥ [१०]

एतद्ब्राह्मणानि धात्रे रुबिनान्देवसुवामर्थेतो देवैर्दिशः सोमस्येन्द्रस्य मित्रो दश॥१०॥

एतद्ब्राह्मणानि वैष्णवं त्रिकपालमन्नं वै पृषा वाशाः स्थेत्याहु दिशो व्यास्थापयत्युदङ्मुखेत्य ब्रह्मा(३)न्व९ राजञ्चतुष्पष्टिः॥६४॥

एतद्ब्राह्मणानि प्रति तिष्ठति॥

हरिः ओम्॥

॥इति श्रीकृष्णयजुर्वेदीयतैत्तिरीयब्राह्मणे प्रथमाष्टके सप्तमः प्रपाठकः समाप्तः॥

